

76. seminář ASTROTHEOLOGIE J.Popelky

Výklad horoskopu jarní rovnodennosti v roce 2010 a 2011. Čtyři etapy projevů Ducha (doplnění)

Citace z knihy Nebeská tajemství (E.Swedenborg)

(DTO Ostrava 5.3.2011)

Většina obyčejných lidí asi cítí, že nás čekají nelehké časy. Já cítím, že potíží je v tom, že lidé své životy vnímají pouze z materiální stránky. Lidé nemají silné přesvědčení, že nic se neděje náhodou. Málokdo si uvědomuje, že život je absolutně duchovní fenomén a veškeré události, ať v životě jednotlivce, tak v životě národů a celé této planety, jsou nějakým způsobem řízeny a mají hluboký význam v první řadě z duchovního hlediska. Problém je v tom, že většina lidí ztratila kontakt se svým Duchem a jejich duchovní vědomí je velice nízké, skoro nulové, a to je škoda, protože žijeme ve výjimečné době, kdy tlak světa je velice silný a strhává mnoho lidí do pouze hmotných starostí, které se snaží lidé kompenzovat nějakou bezduchou zábavou (aby nepodléhali depresím). Život je do určité míry paradoxní, protože jestliže se navenek něco jeví hodně černě, o to krásnější je to uvnitř.

Včera jsem psal úvahu pro jedny webové stránky, na které již píši několik let, protože mne požádal jeden člověk o napsání meditačního tématu pro každý měsíc. Chtěli tam dávat téma v době úplňku (kdy Slunce a Měsíc stojí proti sobě), ale já jsem říkal, že by bylo lepší dávat meditační témata v době novu, protože to cítím z duchovního hlediska mnohem příznivěji, protože Slunce představuje nejlepší část naší bytosti a Luna představuje naši lidskou osobnost, tedy při novu (kdy je Slunce a Luna na jednom místě) jakoby se naše lidská osobnost napojila na to nejsvětější, co v nás je.

Včera byl nov, který proběhl na 13°55' Ryb. Hlavní význam Ryb je víra. Stupeň 13°55' je šestá dvanáctina Ryb, která je sekundárně zabarvena Lvem. Lev je naše srdce, místo, kde se vytváří pocit radostnosti, štěstí. Na základě toho jsem dal meditační téma: **Chápu správně, co znamená pojem víra? Věřím, že prožitek štěstí a radosti je absolutně nezávislý na vnějších věcech a vnějších podmínkách? Věřím, že bez víry nejsem v životě schopen učinit nic mimořádného?** Slovo víra je dosti nepochopeno, protože když se řekne víra, každý si to dává do souvislosti s navštěvou kostela. Jak jsem říkal, že doba začíná být čím dál více exponovaná, a nepochybují o tom, že se dožijeme mimořádných věcí. Vycházím z toho, že člověk typu Ježíše Krista asi věděl, o čem mluví.

Když si přečtete 24. kapitolu z Matouše, kdy učedníci chtěli Ježíši ukázat chrámovi a Ježíš jim říká: Tady nezůstane kámen na kameni. Učedníci se ho ptali, kdy to všechno nastane a Ježíš říká: Buďte pozorní, aby vás nikdo nesvedl, povstane národ proti národu, království proti království, nastane soužení, jakého nebylo od počátku světa a ani poté nebude. Dále říká: Tehdáž, kdo bude v Judstvu, nechť uteče na hory, tehdáž, kdo bude na střeše, ať nesestupuje do svého domu, aby si něco vzal, běda těm, kteří budou v těch dnech těhotní anebo budou kojít a modlete se za to, aby vaše utíkání nebylo v zimě.

Chtěl bych během dneška přechíst pár myšlenek z díla Emanuela Swedenborga, abychom pochopili, že Bible je absolutně nepochopená kniha a ani nemůže být chápána, protože píše o duchovních skutečnostech, není to kniha, která by popisovala nějaké dějepisné události. Když Ježíš říkal, že povstane národ proti národu a království proti království, to není míněno, že by na Zemi probíhaly nějaké války mezi nějakými jednotlivými státy atd., ale národ představuje nějaké náboženství, království představuje nějaké pravdy, to znamená, že Ježíš chtěl říct, že nastane doba, kdy budou obrovské třenice mezi jednotlivými náboženstvími a mezi tzv.

pravdami, v duchovních věcech bude obrovský chaos, budou obrovské rozdílné názory na to, co je to Bůh atd. Říkal, že budou hladové a zemětřesení po celé zemi, avšak mnoho lidí si myslí, že apokalypsa je blízko a dokumentují to tím, že již jsou čím dál častější zemětřesení, ale zemětřesení byly i v minulosti. Když se v Bibli hovoří o zemětřesení, není tím míněno zemětřesení jako přírodní událost, ale země symbolizuje náboženství (nauku) a třesení je stav, kdy dochází k transformaci náboženství. Tímto pojmem v Bibli je míněno to, že se musí náboženství transformovat a symbolicky to dokumentuje třeba zemětřesení, jaké bylo na Novém Zélandě 22. února 2011.

Důležité je, že když se nyní začnou věci čím dál více komplikovat, Ježíš tam říká: Kdo bude tehdy na střeše, nesestupuj do svého domu, abys si něco vzal. Co je míněno tím „být na střeše?“ Jste na střeše? Stará náboženství dokonale ovládali jazyk symbolismu. Duchovní skutečnosti jsou patrné všude kolem nás, v přírodě, všude. Když se ale díváte na konkrétní hmotný obraz, nevidíte duchovní pravdu, kterou ukrývá. V dřívější době lidé měli daleko větší kontakt s duchovním světem než my a dokázali duchovní pravdy převést do symbolického jazyka. Kdo je ten, kdo je na střeše?

Posluchač: Ten, kdo má vrchol duchovního poznání.

J.P.: Je třeba chápat tu symboliku. Co je to střecha?

Posluchačka: Něco zakrývá.

J.P: A co zakrývá? Funkce střechy je, aby vás chránila před deštěm. Střecha je část vašeho obydlí, která vám zakrývá nebe. A kde sídlí Bůh a Pravda? V nebi. Pokud jste doma, střecha vám brání, abyste viděli nebe. Jestliže je někdo na střeše, to znamená, že když si vyjdete na střechu, vidíte nebe. V jazyk symbolismu to znamená, že je to člověk, který má schopnost vnímat nějakou duchovní skutečnost. Ten, kdo je pod střechou, nebe nevidí. Ježíš nám chtěl říct, že **v té době, která bude vypadat velice černě, máme zůstat na střeše a snažit se soustředit na to, abychom vnímali Ducha a duchovní pravdy.** Protože pokud nebudete mít tuto schopnost, pod vlivem událostí, které nyní jsou (kdy všude vidíte nespravedlnost, podvody atd.), můžete zmalomyslnět a začnete mít pocit, že tento svět není právě pěkný, zavřete se do sebe a budete se izolovat od ostatních lidí. Kdo bude na střeše (bude schopen vnímat nebe), nesestupuj do domu (někde do své bytosti), aby sis něco vzal. To znamená abys nepošilhával po nějakých svých osobních choutkách, lidských přáních a aby ses neutápěl v myšlenkách, které tě stahují z vnímání Ducha. Ježíš dále říká: Kdo bude v Judstvu... To znamená, že když se v Bibli hovoří o Judeji, je tím míněna skupina lidí, kteří nějakým způsobem pracují na svém duchovním vývoji. Když se hovoří o Egyptě, hovoří se o lidech, kteří žijí pouze v materii. Tedy kdo bude v Judeji (a bude se snažit nějakým způsobem rozvíjet svůj duchovní život), ať uteče do hor. V Bibli hory symbolizují vždycky nějaké nejvyšší pravdy. Vždycky Bohové sídlili na horách. Držme se tedy nejvyšších pravd.

Dále říká: Běda těhotným a těm, kteří budou kojit v těch dnech. To má návaznost: Ten, kdo je v Judeji, a pracuje na svém duchovním rozvoji, má jít do hor a držet se nejvyšších pravd. Opakem jsou ti, kteří jsou teprve těhotní. Co je to těhotenství? Stav, kdy ve vás zraje nějaký plod, ale ještě se nenarodil. To jsou lidé, kteří něco teprve hledají. Nějak otěhotněli a teprve se v nich noc rodí, to znamená, že tito lidé, kteří to ještě nebudou mít z duchovního hlediska vyjasněné, to budou mít složité. Běda jim, a těm, kteří budou kojit! Kojení je stav, kdy máte nějaké miminko (něco nedospělého), které musíte krmit mateřským mlékem. To znamená, že jste sice něco našli, ale je to ještě nezralé a nedospělé. Snažte se tyto první poznatky živit (kojit) a rozvíjet. Říká tedy, že je velmi důležité, aby byl člověk z duchovního hlediska vyzrálý.

Já zde nechci tvrdit, že je to nějaká povinnost, ať si každý dělá, co chce. Ale opravdu - nějaká duchovní vyzrálost bude člověku nápomocná.

A modlete se, aby vaše utíkání nebylo v zimě. Když se v Bibli hovoří o zimě a létě, nehovoří se tam o nějakém konkrétním ročním období, ale o duchovních skutečnostech. Léto

je stav, kdy je člověk schopen navázat kontakt se svým vnitřním člověkem, který sídlí v srdci a pokud někdo má tu zkušenost, ví, že je v něm Světlo a teplo, až žár. Ten, kdo je schopen navázat kontakt se svým srdcem, vždycky cítí vnitřní teplo a vidí Světlo. Lidé, kteří nejsou schopni navázat kontakt se svým srdcem, jsou chladní. Ti jsou v zimě. Úplně jinak prožíváte, pokud se dostanete do nějakých složitých životních poměrů, pokud máte Lásku v srdci a úplně jinak tyto poměry prožíváte, když tuto Lásku nemáte. A to je poukaz: Modlete se, aby vaše utíkání nebylo v zimě, ale v létě. Pokud máte v srdci Lásku, jste naplnění optimismem a nadějí, že vše dobře dopadne. Když vzpomeneme na lidi, kteří přežili třeba koncentrační tábory, potom říkali, že měli obrovskou víru, že vše dobře dopadne. Kdyby tito lidé neměli nějakou mimořádnou lásku v srdci, těžko by to přežili.

Člověk musí vnímat symbolismus věcí, ale nemůžete ho vnímat na základě racia, váš Duch by měl být probuzen.

Poznámka: Vznik kalendářních měsíců (Juliánský kalendář)

Z důvodu, že se doba dramatizuje a následující roky budou opravdu dramatické, jsem cítil, že je zajímavé si udělat prognózu na každý jednotlivý rok. Když začíná Nový rok, astrologové se snaží dělat nějaké prognózy, co lidstvo či stát ten rok asi bude čekat. Mnoho astrologů dělá tento horoskop pro půlnoc z 31.12. na 1.1., tedy na přelomu kalendářního roku. Cítím v tom zádrhel, protože když si uvědomíte, že jsou různé kultury na Zemi a když my slavíme Nový rok, ten se slaví v křesťanském světě, ale kdo ví, proč se slaví Nový rok 1. ledna? Proč ne 1. března?

Vzpomínáte si na počítání měsíců podle kopečků na rukou? Římané byli svého času nejemocnější říše na Zemi. Měli velice nedokonalý kalendář. Julius Caesar, tehdejší císař, už nemohl snést posměšky podřízených národů, kdy se mu smáli, protože říkali, že Římané vládnou celému větu, ale ani neví, který je den v týdnu. Julius Caesar si pozval egyptské astronomy (protože Egyptané byli velice sběhlí v astronomii a matematice), ať Římu sestaví nějaký moderní kalendář. A protože egyptští astronomové věděli, že rok má 365 a čtvrt dne, vymysleli kalendář, kdy rok bude mít dvanáct měsíců a ještě chtěli dodržet jednu podmínku, protože Římané byli pověřiví. Římané totiž věřili, že lichá čísla jsou šťastná a sudá čísla jsou nešťastná. A proto egyptští astronomové navrhli, že když je lichý měsíc, tak ať má více dnů. A kdy je sudé číslo (nešťastný měsíc), tak ať má méně dnů. Tak Římanům navrhli, že první měsíc bude mít 31 dnů, první sudý měsíc, ať má co nejméně dnů, tedy 29 a v přestupném roce 30 dnů. Potom se to normálně pravidelně střídalo, tedy lichý březen 31, sudý duben 30, květen 31, červen 30, červenec 31, srpen 30, září 31, říjen 30, listopad 31 a prosinec 30. Tak to bylo navrženo a zavedeno 1. ledna 45 před n.l. Tento kalendář se na počest Julia Caesare jmenoval Juliánský a ještě na jeho počest se sedmý měsíc začal jmenovat Julius (v angličtině je sedmý měsíc zkráceně july) Tak to bylo dáno. Ale protože rok má opravdu 365 a čtvrt dne, tak když to Egyptané předávali Římanům, řekli, že každý čtvrtý rok musí být přestupný. Takže když měl únor 29 dnů, v přestupném roce musel mít 30. Jenomže římscí kněží, kteří to měli kalendář na starost, to popletli. Místo toho, aby přestupný rok zaváděli co čtyři roky, začali ho zavádět co tři roky. Po určité době začali Římané pozorovat, že jarní rovnodennost, která měla spadnout cca na 21.března, se začala čím dál více od 21. března odchylovat. Hledali příčinu, proč. Po Juliu Caesarovi byl císař Augustus, který dal někomu za úkol, aby zjistil, kde je chyba. Tak zjistili, že chyba byla v tom, že přestupný rok zaváděli častěji, než měli. Aby se to dalo do pořádku, císař Augustus dal nařízení, že od roku 8 před n.l. do roku 8 našeho letopočtu (čili v průběhu šestnácti let) se nesmí zavádět přestupný rok a tím se to srovnalo a jarní rovnodennost spadla opět na 21. března. Od roku 8 n.l. se zaváděl přestupný rok co čtyři roky tak, jak to má být. Takže na počest císaře Augusta (že dal do pořádku

kalendář) se osmý měsíc jmenuje podle jeho jména Augustus (august – srpen), ale zase došlo k takové osobní záležitosti, že když měl Julius svůj měsíc, který měl 31 dnů, Augustův měsíc měl pouze 30 dnů. Proto dali Augustu také 31 dnů. Ale aby ty dny seděly, museli to dát nějak do pořádku, tak se to udělalo, jak to známe dneska, že únor má 28 a přestupný rok 29 dnů, a dny se poskládaly tak, jak to známe dnes. Tady máte vysvětlení, proč má červenec a srpen 31 dnů. Po Augustovi byl ještě Nero, ten chtěl taky svůj měsíc, ale to římský senát již neschválil. Vidíte, že i v takových věcech jako je kalendář, jsou obsaženy osobnostní faktory.

To, že je začátek roku 1. ledna, je dáno tím, že když se volili noví senátoři v Římě, nastupovali do svých funkcí právě 1. ledna. Proto byl dán 1. leden jako počátek roku.

Pokud chce někdo sestavit horoskop pro následující rok, dělá ho pro počátek roku, což je ovlivněno lidskými faktory, nehledě na to, že každá kultura má počátek roku někdy jindy. Asiati třeba mají svůj lunární Nový rok, který je někdy v únoru. Myslím si, že pokud chceme dělat prognózu pro celé lidstvo, musí to být nějaký časový okamžik, který je nezávislý na lidském uvažování a z astrologického hlediska je to jarní rovnodennost. To je platné pro všechny lidi bez ohledu, v jaké jsou kultuře a je to i z astronomického hlediska, protože astrologie je podložena astronomií. Astrologicky začíná nový rok 21. března.

Horoskop jarní rovnodennosti

Vloni na astrologické společnosti jsem nakreslil postavení planet pro okamžik, kdy v roce 2010 **Sluníčko vstoupilo do znamení Berana, 21. března 2010 v 18h 33 minut SEČ. Tento horoskop by měl platit od 21. března 2010 do 21. března 2011.** Postavení planet pro tento okamžik jsem vztáhl na souřadnice Tunisu. Buď si nakreslíte zvěrokruh, kde zadáte jen postavení planet, anebo to vztáhnete na konkrétní místo a budete usuzovat, jak se to projeví na tom konkrétním místě na planetě, tedy v tomto horoskopu sledujete také tzv. astrologické domy. Hovořil jsem, co naznačují planety pro rok 2010 a první čtvrtinu roku 2011. Nyní bych chtěl na tomto horoskopu ukázat další věci.

Když se podíváme na postavení planet v tomto horoskopu, který má platnost do další rovnodennosti, která bude o půlnoci 21. března letos, má ještě nyní platnost. Říkal jsem to už loni v lednu, na tomto horoskopu byla výrazná konfigurace opozice Saturna na Slunce. Pluto v Kozorohu dělal kvadraturu jak na Saturn, tak na Slunce. Vykládal jsem, že Saturn z klasického astrologického hlediska představuje omezování, těžkosti a blokace, Slunce představuje nějakou radostnost, ale také představuje nějakou autoritu. Z toho se dalo usuzovat, že rok 2010 a 2011 bude nějak poznamenán tím, že ve světě začne nějak přituhovat a že lidé budou pociťovat nějaké svazující okolnosti a vládnoucí složky budou brát lidem chuť ze života.

Pluto jakožto transformační činitel, který říká, že se něco musí začít měnit od základů, a Kozoroh, který představuje pozemskou rovinu a představuje vnější systémy, tak tím, že Pluto 15 let od roku 2008 do roku 2023 bude procházet Kozorohem, se opravdu mechanismy, které zde na Zemi fungují, musí přeměnit. Ony se opravdu proměňují, ale je otázka, jestli to proběhne hladce anebo bolestně. Myslím si, že to půjde bolestně, protože zde není dobrá vůle něco změnit na základě toho, aby to bylo prospěšné pro všechny.

Když Pluto vstoupil do Kozoroha v roce 2008 a nastal okamžik, kdy se zaběhnuté mechanismy, které zde v pozemské rovině máme, měly začít transformovat, okamžitě nastala ekonomická krize. Tato krize ale jen odhalila, že se zde funguje na nějakých nesprávných

principech. Politikové nyní budou tvrdit, že je krize za námi, ale ona vůbec není za námi. Myslím si, že se teprve odhalí v plné nahotě.

Z této konfigurace se dalo usuzovat, že tento astronomický rok, který nyní končí, bude čím dál více ukazovat, že se ta situace nyní bude čím dál více zhoršovat a vytváří se podmínky, že normální lidi budou mít čím dál složitější život a radostnost ze života se bude vytrácet.

Taky jsem říkal, že Luna je nejenom lidská osobnost a to, že prožíváme život emočně, ale Luna v globálním hledisku představuje široké lidové vrstvy. Luna je v Býku a v klasické astrologii Býk představuje peníze a majetek. Z tohoto spojení se dá usuzovat, že ten rok je o tom, že nejširší lidové vrstvy budou čím dál více zaměřeny na svoje majetkové poměry. Cena potravin se během tohoto roku vyšplhala na vysokou úroveň. Žijeme ještě relativně ve vyspělejší části světa, a již zde lidé začínají mít čím dál větší deprese ze zdražování, a co pak mají říkat lidé v jiných částech světa? Podle statistik v USA dávají lidé na jídlo 10% ze svého platu. V Česku lidé dávají cca 16% ze svého platu. Ve světě však existují oblasti, kde lidé dávají 70% peněz na jídlo. Tito lidé dělají skoro jen na jídlo.

Pokud se budeme zabývat teorií věků, že nyní jsme měli vždycky na Vánoce kapra na stole, protože jsme žili ve věku Ryb posledních cca 2000 let, nyní se blížíme do věku Vodnáře a astrologové nejsou jednotní, kdy bude přechod z věku Ryb do věku Vodnáře. Někteří astrologové tvrdí, že to bylo už v roce 1945, kdy došlo k výbuchu atomové bomby, někdo to dává do 60-tých let, kdy lidé začali létat do kosmu někteří astrologové to dávají až na rok 2300. Já ale tvrdím, že věk Vodnáře začíná tento rok, v roce 2011 a sice 1.12., kdy se stálice Regulus přemístí ze znamení Lva do znamení Panny. To nám dokazuje, že tyto roky před 2011 a po 2011 jsou přelomové roky. Vždy, když se mění věky, není to ostré rozhraní, není to tak, že v daný rok se všechno změní, ale je to postupný proces. Tím, že letos začíná věk Vodnáře, žijeme opravdu ve velice exponované době.

V tomto horoskopu bylo ještě zajímavé, že Jupiter, který dle tradiční astrologie představuje planetu náboženství, filozofie, světonázoru, byl poblíž Urana, což ukazovalo, že rok 2010 a 2011 proběhne způsobem, kdy určité části lidstva budou chtít změnit způsob fungování světa, protože Jupiter je způsob, jak v životě fungují.

Já jsem nyní vztáhnul tento horoskop na konkrétní místo a udělal jsem ho pro Tunis. To, že se ekonomická situace zhoršuje, platí pro celý svět. Jako mimořádnou událost nyní vnímáme dění v arabském světě, v Severní Africe, kde naprosto nečekaně v šestnácti zemích začaly obrovské demonstrace, kdy se projevila touha lidí změnit dosavadní způsob fungování a najednou, kdy to začalo v Tunisu, vznikl dominový efekt, kdy se to začalo přelévat ze státu do státu. Nyní je toto dění nejaktuálnější v Libyi.

Vztáhnul jsem souřadnice pro hlavní město Tunisu - Tunis a ukážeme si, jak tento jednorokový horoskop fungoval.

Tuto arabskou bouři, kdy v šestnácti státech začaly tyto nepokoje, odstartovaly nepokoje v Tunisu, kde začaly události 17. prosince 2010. Tunis byla první země, kdy tyto nepokoje začaly a potom se to začalo přelévat do ostatních zemí.

Když se podíváme na postavení planet, které bylo 17. prosince, jak se to projevovalo? Uran v astrologii představuje touhu po změně, nějaké revoluční tendence a nálady: Tyto přívlastky nebyly dány Uranu náhodou, planeta byla objevena v době, kdy byla francouzská revoluce. Když se něco takového objeví, duch dané doby souvisí s tímto objevem. To znamená, že jestliže se Uran objevil v průběhu francouzské revoluce, astrologové začali tušit, že to bude taková planeta, která má na starosti revoluční kvality a tendence, a že je to o sociální spravedlnosti.

Uran se dal v průběhu roku do pohybu, v roce 2010 vstoupil do znamení Berana, tam se zastavil, začal se pohybovat zpět, znovu se zastavil a zastavil se na stejném místě, jaké měl při jarní rovnodennosti. To znamená, že 17. prosince 2010 (kdy v horoskopu rovnodennosti stál Uran na 26°46' Ryb) stál 26°44' Ryb. Když se Uran dostal na stejné místo, jakoby sám sebe aktivoval a někde na Zemi se začaly projevovat nějaké revoluční tendence.

Druhá věc: V tomto horoskopu Saturn (což je planeta, která přináší v životě potíže, kdy si člověk uvědomuje nějaké omezení) byl v napětové konstelaci. Jednak měl opozici na Slunce a kvadraturu od Plutona, planety transformace. Saturn se v průběhu roku pohyboval, až 17. prosince se dostal do postavení 15°50' Vah a začal dělat opozici na planetu Venuši. Venuše představuje v astrologii planetu lásky, vztahů a partnerství, protože vzdušná znamení jsou o mysli, což je schopnost vnímat odlišnosti, protože kdyby neexistoval svět odlišnosti, nemohli byste ani vnímat, že mezi odlišnými věcmi existují nějaké vazby a vztahy, a myšlenka je – vnímat nějakou vazbu mezi odlišnými věcmi. Kdyby bylo vše stejné, nejste schopni vnímat nějaké vazby. Když má někdo v osobním horoskopu třeba Venuši v Beranu, což představuje naši Individualitu, a Beran je takový bouřlivý, dynamický, tak jeho partner bude asi nějaký divoch, energický a výbušný, ale dotýcnou osobu, která má Venuši v Beranu, by mohl někdo charakterizovat, že velice rychle vzplane v nějakých milostných záležitostech, ale taky rychle ochladne. Ve vztahu takový člověk bývá hodně impulzivní. Venuše v Beranu ale ukazuje, že takový člověk pořád cítí, že chce svoje individuální poměry měnit, jako jedinec se chce měnit. V horoskopu lidstva toto postavení Venuše v Beranu ukazuje, že nějaké skupiny obyvatelstva mají potřebu měnit své individuální podmínky. V okamžiku, kdy se Saturn (15°50') dostal 17.12. do opozice na Venuši (aspekt měl půlstupňový orbis a byl tedy platný) a v tu chvíli, když to vědomí, které chtělo změnit podmínky svého života bylo aktivováno Saturnem (těžkostí), část lidí na této planetě cítila, že jejich individuální podmínky jsou už tak nesnesitelné a tíživé, že je nutné je změnit. Tím se to nastartovalo a lidé vešli do ulic, protože byli nespokojeni s tím, v jakých podmínkách se nacházejí.

Život jako takový je duchovní fenomén a člověk by se vždycky měl snažit vnímat duchovní pozadí a ne to, jak se věci jeví napovrch.

Když v 24 kapitole Matouše Ježíš říká, že budou zemětřesení, tak z duchovního hlediska země představuje církev a třesení, že se církev musí nějak modifikovat, změnit.

Všimněte si, že v tomto horoskopu má Pluto poměrně přesnou kvadraturu na Merkur, který stál na 6°08' Berana. Merkur představuje myšlení a Pluto je transformace, takže v průběhu tohoto roku měli lidé začít měnit své uvažování.

Tento horoskopu, který ještě nyní doznívá, byl mimo jiné taky určen k tomu, aby každý jednotlivec začal transformovat své myšlení a aby začal uvažovat o svém životě jiným způsobem.

Je zajímavé, že 22. února planeta náboženství a filozofie Jupiter stál na 6°10' Berana a stál přesně na Merкуру a tím se zaktivovala kvadratura transformace myšlení, čili nějaké náboženské myšlení by se mělo transformovat. Došlo k tomu, že když Jupiter takto aktivoval tuto kvadraturu, došlo k zemětřesení na Novém Zélandě. Na tom by ještě nebylo nic tak zajímavého, ale v kterém místě došlo k tomu zemětřesení? Christchurch. Přeloženo do češtiny: Křesťanská církev. Musíte vnímat, že nic není náhoda. Když dojde k neštěstí, kdy zemře jednotlivec, je to tragédie. Jak říkal Stalin: Když zemře jednotlivec, je to osobní tragédie, ale když zemřou miliony, je to jenom statistika. Důležité je, že v tomto horoskopu, který nám říká, že náboženské myšlení musí prodělat nějakou změnu, dojde k zemětřesení v městě, které se jmenuje Christchurch.

Horoskop jarní rovnodennosti 21.3.2011 v 0 hod 21 min SEČ

Toto postavení planety ba nám mělo naznačovat rok od 21.3.2011 do 20.3.2012. Za 16 dnů začne tento horoskopu platit. První, co je podstatné je, že v tomto roce končí věk Ryb a začíná věk Vodnáře. To je významný předěl. Vodnář je ve spojení s planetou Uran a není náhoda, že Uran se nachází na 0°01' Berana, tedy na prvním stupni znamení Berana. Jaro začíná, když Slunce vstupuje do Berana. Slunce je tedy v konjunkci s Uranem. Už to nám ukazuje, že Slunce jakožto životní síla a to, co hýbe veškerým životem a Uran jakožto planeta změn a nějakých revolucí, naznačují, že následující rok bude hodně nasycen energií, která chce něco měnit a nastolit něco nového. Tento potenciál tu je a je otázka, protože máme všichni svobodnou volbu, jak s touto energií naložíme, jestli s ní budeme v souladu anebo jestli půjdeme proti ní.

Toto postavení planet jsem vztáhnul pro Prahu, tedy je to lokalizované pro české poměry. Když si vezmeme základní aspekt – Slunce konjunkce Uran, tedy energie, která chce něco měnit, v českých poměrech je to poblíž IC, což jsou záležitosti rodiny, privátního života, vlasti, a je vidět, že tyto změny se budou dotýkat opravdu každého z nás ve svém privátním životě. Tato revoluční energie se bude zaměřovat na podmínky této republiky. Svým způsobem se může tato republika otřásat v základech.

Dále je zde výrazná konstelace – Saturn konjunkce Luna. Saturn je omezení, smutek, deprese, restrikce, Luna je archetyp emocí a emočního života. Pokud se v horoskopech ať už jednotlivce či celku objeví tato konstelace, vždycky to je, jak říkal pan prezident Havel, blbá nálada. Na emoční úrovni to člověk cítí a vidí všechno černě. V českých poměrech je tato konjunkce v desátém domě a desátý dům ukazuje život venku, viditelné události. To, co se nyní odehrává, zřejmě bude v lidech vyvolávat spíše pesimistické pocity. Luna představuje nejširší lidové vrstvy, Saturn na ně položí svoji omezující ruku a tyto lidové vrstvy to mohou cítit tak, že na ně dopadlo něco těžkého a svíravého. Konjunkce Saturn – Luna má přesnou opozici na konjunkci Jupiter – Merkur ve čtvrtém domě. Merkur je planeta rozumu, Jupiter je planeta filozofie, náboženství, ale také – Jupiter je optimismus, expanze, nadbytek, na rozdíl od Saturna, který je pesimistický. A opozice je nějaký rozpor, napětí. Na jedné straně zde bude existovat nějaké přemýšlení o nadbytku a pěkném životě jednotlivce (je to v Beranu) a je to ve čtvrtém domě, tedy to bude probíhat někde uvnitř. Čtvrtý dům je domov a soukromí. Lidé ve svém soukromí budou stále přemýšlet, že chtějí žít v nějakém nadbytku a v radostném světě, ale současně budou konfrontováni se skutečností, která bude venku, a ta v nich bude vyvolávat spíše nějaké depresivní nálady. To nějakým způsobem doplňuje, proč je zde konjunkce Slunce – Uran – revoluční energie, která chce změnit okolnosti. To znamená, že navenek budete vnímat věci, které ve vás nebudou vyvolávat optimismus, spíše nějakou skleslost, ale uvnitř budete chtít přemýšlet o nějaké radosti, štěstí a nadbytku. Takže dvě opačné polohy jsou v napětí. Nyní se hovoří o nějaké důchodové reformě. Lidé celý život pracovali a celý život tam přinášeli své peníze a nyní nejsou peníze, tak kde jsou?

Druhý dům v klasické astrologii představuje majetek, peníze, finance. Pluto je transformace. Když jarní rovnodennost vztáhnete na Prahu, hrot druhého domu je 5°49' Kozoroha a Pluto je 7°25', tedy je to celkem přesná konjunkce s hrotem druhého domu. Tedy příští rok bude obrovská transformace, co se týče našich peněženek. A nejenom jednotlivce, ale i celého státu. Jupiter je nadbytek, Merkur je uvažování, tedy lidé uvažují o nějakém nadbytku, či o nějaké optimistické situaci, a Pluto na to dělá kvadraturu (napětíový aspekt), Transformace ve finančních záležitostech bude bolestně zasahovat představu jednotlivců o nějakém spokojeném životě. Neptun je vždy spojen s nějakou iluzí či klamem nebo nečitelností v tom negativním smyslu. Třetí dům je komunikace, masmédia, noviny, TV. Můžeme tedy předpokládat, že naše mediální kanály nás budou masírovat nějakými iluzemi a informace budou zavádějící. Příští rok bude opravdu nasáklý nějakou energií, která chce

vyvolávat změny. Obyčejní lidé budou cítit tlak na sebe ve zvýšené míře. V ČR tím, že to je v desátém domě, to bude úplně viditelné a bude to v rozporu s tím, jak uvažují ve svém nitru o tom, jak by měl vypadat jejich spokojený život. Změna ve finanční oblasti bude tento rozpor zesilovat.

Chci jen ukázat, podle toho, jak se budou planety pohybovat v průběhu roku, časové momenty, které budou více zajímavé. Planeta Jupiter se bude v průběhu roku 2011 pohybovat přes znamení Berana a vstoupí do Býka a pak se dá do zpětného pohybu, udělá konjunkci s Merkur 14.4.2011, takže kolem 14.4. někde ve světě to, co je dáno v horoskopu jako optimismus a štěstí, a uvažování o štěstí a opozice, že realita je jiná, bude nějak kulminovat, to znamená, že se někde ve světě lidé, kteří někde sní a přemýšlejí o spokojeném životě a realita je přesně opačná, mohou vyvolat nějaké sociální nepokoje.

Vznikne tam ještě opozice na Saturn a to je jen o pár dnů dříve.

Saturn nyní stojí kolem 16 stupně Vah, stojí a půjde do zpětného pohybu. 23.4.2011 udělá Saturn tranzit, kdy začne dělat opozici na Jupiter. Takže ne že jen Jupiter bude dělat konjunkci na Merkur, ale Saturn začne dělat opozici na Jupiter, takže Saturn je restriktce, chudoba, Jupiter je optimismus, expanze, bohatstvím, takže tyto dvě protichůdné síly (na jedné straně svět bohatých a na druhé straně svět chudých) se začnou střetávat. To ukazuje, že duben bude měsíc, kdy sociální rozdíly a nesoulad mezi tím, jak bych chtěl žít a jak žiji, budou nějakým způsobem aktivovány a projeví se nějaké události.

Neptun, planeta kolektivního nevědomí, který se bude v průběhu roku pohybovat dopředu, vstoupí do Ryb a Neptun Rybům vládne. Jestliže planeta vstoupí do znamení, které odpovídá kvalitou této planetě, ten vliv, který představuje planeta a vliv, který představuje znamení, se znásobí. Neptun je psychická planeta, je to vládce oceánu. Neptun sice vstoupí do Ryb, ale ještě s vrátí zpět, pak tam ale zase vstoupí a již zůstane v Rybách následujících asi 15 let. Lidstvo se dostane do zvýšené citlivosti, Neptun vše spojuje v jeden celek. Již tento rok si začneme uvědomovat, že nemůžeme brát jen svůj vlastní prospěch na úkor jiných národů. Budou přicházet události, kdy si začneme uvědomovat, jak je celé lidstvo na sobě závislé. Nemůže mít některá část světa na zřeteli jen svůj vlastní prospěch na úkor jiných.

22.8.2011 udělá Neptun konjunkci se svojí vlastní pozicí, což může ukazovat, že události v některé části světa ovlivní zbytek světa.

Saturn, jak se bude vracet, se potom zastaví ve zn. Vah a zase se dá do přímého pohybu a 30. srpna se dostane Saturn na svoji vlastní pozici, kterou měl v den jarní rovnodennosti a 22.9.2011 Saturn udělá konjunkci s Lunou a tak, jako je základní téma ve světě, že celosvětově bude „blbá nálada“, a nějaká emoční stísněnost a lidé budou mít pocit, že jejich životy nejsou moc radostné, tak tento pocit bude kulminovat právě 22.9., kdy můžete očekávat nějaké události, kdy to, že v lidech bude pocíťována nějaká neradostnost, se může zas projevit nějakými událostmi. Konkrétně když ČR to má v desátém domě a ta opozice je, že lidé něco cítí a nějak jinak to je, takže kdyby mělo dojít v ČR k nějakým demonstracím, tak by to bylo kolem toho 22.9.2011, tedy někdy na přelomu září, října.

Koncem září tím, že Saturn vstoupí na postavení Luny, bude dělat i opozici na Merkur, takže očekávám, že tento rok duben a září jsou období, že to, co nám naznačuje tento horoskop (nějaké sociální napětí a ve spojení s rokem, který je hodně revoluční), by se mohlo nějakým způsobem ve světě projevit.

21. ledna 2012 Neptun zaujme svoji polohu (protože se vrací zpět), kterou měl v okamžiku rovnodennosti a zase může dojít ve světě k nějakým událostem někde, které v konečném důsledku budou mít dopad na celý svět.

Nyní bych navázal na to, co jsem zde říkal na posledním semináři. Když jsem včera navštívil své známé, kteří také nějakým způsobem zasnětili svůj život nějakému duchovnímu hledání, tak mne velice rozčílili, protože někteří skoro dvacet, třicet let něco hledají a potom

řeknou, že Bůh je chaos a že člověk může najít spokojenost teprve tehdy, když se vykašle na racionální řád a systém, a bude vnímat, že nejvyšší pravda je v nějakém chaosu. To jsem už nevydržel a šel jsem pryč.

Myslím si, že každý by měl mít ve svém srdci opravdu živým způsobem neustále zpřítomněnou myšlenku, která je v Novém Zákoně: **I kdybych získal celý svět, ale přitom ztratil Kristovo jméno, tak bych přišel o všechno. Ale i kdybych o vše přišel a zachoval si Kristovo jméno, tak jsem o nic nepřišel.** Tak, jak se nyní věci jeví černě navenek, o to více je to radostnější a světlejší uvnitř. Je to paradox, obzvláště v podmínkách České republiky, protože Češi jsou nejvíce ateistický národ na světě, ale přesto to, co se ukrývá pod pojmem Bůh, je nyní blízko každého člověka, tak blízko, že to skoro nikdo ani netuší. Jestliže zde působí nějaké síly, které se snaží člověka odvést od podstaty věci, o to více tato nejvyšší pravda něco ze sebe dává, aby kompenzovala tyto negativní síly, které se snaží člověka svým způsobem uvrhnout do záhuby.

Až člověk začne naprosto vědomě prožívat Bytost, které říkáme Bůh, člověk zjistí ke svému vlastnímu údivu, že s touto Bytostí byl celý život. A ne že s Ním byl nějak hypoteticky, ale že jí prakticky zažíval celý život, akorát by ho nenapadlo, že tato důvěrně známá Bytost je přímo Bůh. Jsou jednotlivci, kteří dostali nějaký talent, kdy odmalička jako děti měli vlastní kontakt s Bohem a odmalička tento vztah nějakým způsobem přirozeně rozvíjeli. nemuseli pátrat po tom, co se nazývá Bůh, ale bylo jim to nějak dáno do vínku. Těchto jednotlivců ale není moc. Většinou lidé nějakou část svého života prožili jakoby bez Boha a postupně je v průběhu života tato Idea začala zajímat a začali si mentálně vyjasňovat, co to asi je a pokud si to mentálně vyjasnili, hledali způsob, jak s touto skutečností navázat kontakt.

Minule jsme se snažil říct, že **i Bůh není nějaká neměnná skutečnost a že i Bůh sám sebe jakoby uvádí do různých poloh. Tento jediný Bůh pokaždé odhaluje jinou svoji tvář. Jeho působnost, jak se projevuje navenek, se mění. On je pořád stejný, ale jeho působnost se mění. Ve vývoji lidstva jsou etapy a každá ta etapa je charakterizována určitou působností, kterou se Bůh projevuje.** Určitě někdy v dávnověku, kdy zde žily nějaké civilizace, o kterých ani netušíme, byl pro ně kontakt s Bohem každodenní realitou. Ne s nějakým Bohem, kterého hledali někde v kostele, ale kterého měli zpřítomněného ve svém nitru. Tak jako v dnešní realitě jsou priority mít dobré auto, pěkný dům a dost peněz, tak pro ně byla každodenní prioritou být s Bohem. Postupem doby se tento každodenní styk s Bohem ztratil a musela nastoupit jiná etapa. Co je to vývoj lidské civilizace? To je rozmanitá působnost Boha. Tak jako je dnešní doba hodně materialistická a zdá se, že jsme na Boha zapomněli, tak Bůh nezapomněl na nás a co víc! V této materialistické době můžeme dosáhnout takové poznání Boha, o kterém se nesnilo předcházejícím generacím. Je to paradox, že navenek se jevíme jako hodně materialistická společnost, ale z vnitřního hlediska je v dnešním člověku vnitřní potenciál k realizaci Boha, o kterém se nikomu předtím nesnilo.

Bůh je vše ve všem. My lidé máme lidskou podobu a tělo a většina lidí si myslí, že Bůh je Duch a že Duch je něco beztvarého. Žádný člověk by nemohl mít tělo, kdyby ho neměl ani Bůh. Pokud někdo hledá nějakého beztvarého Ducha (Boha), může něco zažít, ale určitě se neseťká s Bohem, protože (jak to říkám já) Bůh je prvním Člověkem. Pokud se objevil ve stvoření první Člověk, byl to Bůh sám. Pokud tento první Člověk začal tvořit, vše z jeho dílny nese pečeť jeho podoby. Pečeť jeho podoby je lidské tělo.

Emanuel Swedenborg, který měl možnost ještě za pozemského života navštěvovat duchovní světy (navštěvoval jak negativní – pekelné, tak pozitivní – nebeské), říkal, že v nebi je nemyslitelné uctívat Boha jinak než jako člověka. Jsou zde spisy, které tvrdí, že když bychom opustili náš fyzický vesmír (který je sice obrovský, ale má samozřejmě své hranice), a dívali se na něj z určité vzdálenosti, co bychom viděli? Lidskou postavu. I fyzický vesmír je ve tvaru lidské postavy. I astronomové docházejí k zajímavým poznatkům. Základní stavební jednotkou vesmíru je galaxie (pro lidské tělo je to buňka), které se shromažďují ve

větší útvary (kupy galaxií atd.). A oni si dali tu práci, jestli jsou galaxie ve vesmíru shromážděny nějak náhodně, anebo jestli je tam nějaký systém a zjistili, že galaxie mají tendenci se shromažďovat do útvarů, které připomínají lidskou postavu.

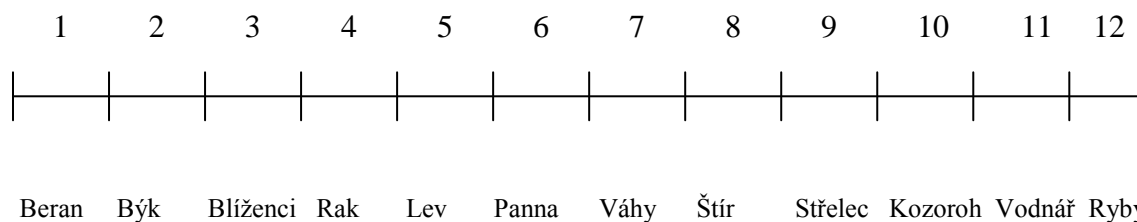
Pokud člověk hledá Boha, měl by hledat lidskou postavu a musí mít z tohoto setkání pocit, že já člověk se můžu stýkat s jiným Člověkem, který je tak neskonale dokonalý (je to dokonalost sama), že kontakt s tímto Člověkem je možnost neustále rozvíjet sebe sama k lepšímu. Ale co více: Setkávání s tímto druhým dokonalým Člověkem také přináší poznání, že tento dokonalý Člověk je mé vlastní, lepší Já. Tento dokonalý Člověk není někdo jiný ode mne oddělený, ale jsem to Já sám ve své lepší poloze. A když jsem s tímto člověkem v kontaktu, zjišťuji, že jsem to spíše Já sám než to, co jsem si do té doby o sobě myslel. Jsem spíše ten dokonalý než ten nedokonalý. Až se člověk naučí s tímto člověkem kontaktovat, zjistí, že když to zažije poprvé, říká si: Poprvé vidím živou Bytost. Když jsem předtím viděl lidi v jejich fyzických tělech, viděl jsem jen jejich obleky, ale nikdy jsme neviděl to živé v nich, toho živého Člověka. Živý člověk není ten z masa a kostí, ale je to Ten, který se nalézá v jejich srdcích. Nemůžete ale vidět živou Bytost v srdci jiného člověka, pokud ji nevidíte sami v sobě!

Věřím, že existují prosté duše, které nedělají z duchovního života něco složitého, mají jen silnou víru, že nějaký Bůh existuje, že je to někdo spíše lidský než nějaká neurčitá neosobní Energie, a odmalíčka se k Němu obracejí, snaží se s Ním mluvit, atd. Tito lidé mají do určité míry výhodu, ale zase z druhé stránky není špatné, pokud člověk do určité doby neví, o čem to je, a začne tuto cestu hledat úplně od nuly a absolvuje celý proces hledání až po závěrečné poznání, kdy se mu zjeví Božská Bytost. Je opravdu překvapující, jaké má kvality a šok je, když vám tato Bytost řekne, že jste to Vy sami! Já, tvé vlastní Já nyní stojím před tebou a odhaluji ti tvoji totožnost. Já jsem tvoje pravá totožnost. Ty sis zatím o sobě myslel nějakou fikci. Opusť už tuto fikci a buď tím, kým opravdu jsi. A tím, kým opravdu jsi, jsem Já, tato dokonalá Bytost.

My žijeme v takové zvláštní duchovní fázi a abychom se s touto fází dostali do souladu, musíme zaujmout určitý postoj, abychom se naladili na působení Ducha, které je v této době. Pokud to člověk udělá, není až takový problém se s touto Bytostí setkat.

Říkal jsem, že v životě existuje důležitý princip, že Bůh je vše ve všem. Zvěrokruh sestává z dvanácti znamení. To je celek. Důležitý princip ale je, že celek musí být obsažen v každé své jednotlivé části. To znamená, že jestliže existuje dvanáct znamení, v každém znamení (dvanáctině) musí být obsažen celý zvěrokruh. Každé znamení si opět můžeme rozdělit na dvanáct dílků a každý dílek souvisí se zbývajících znameními. V každé části celku musí být obsažen celek.

Je to uspořádáno tak, že (v případě znamení Berana) první dvanáctina je znovu Beran. Druhá dvanáctina je Býk, třetí dvanáctina jsou Blíženci atd.

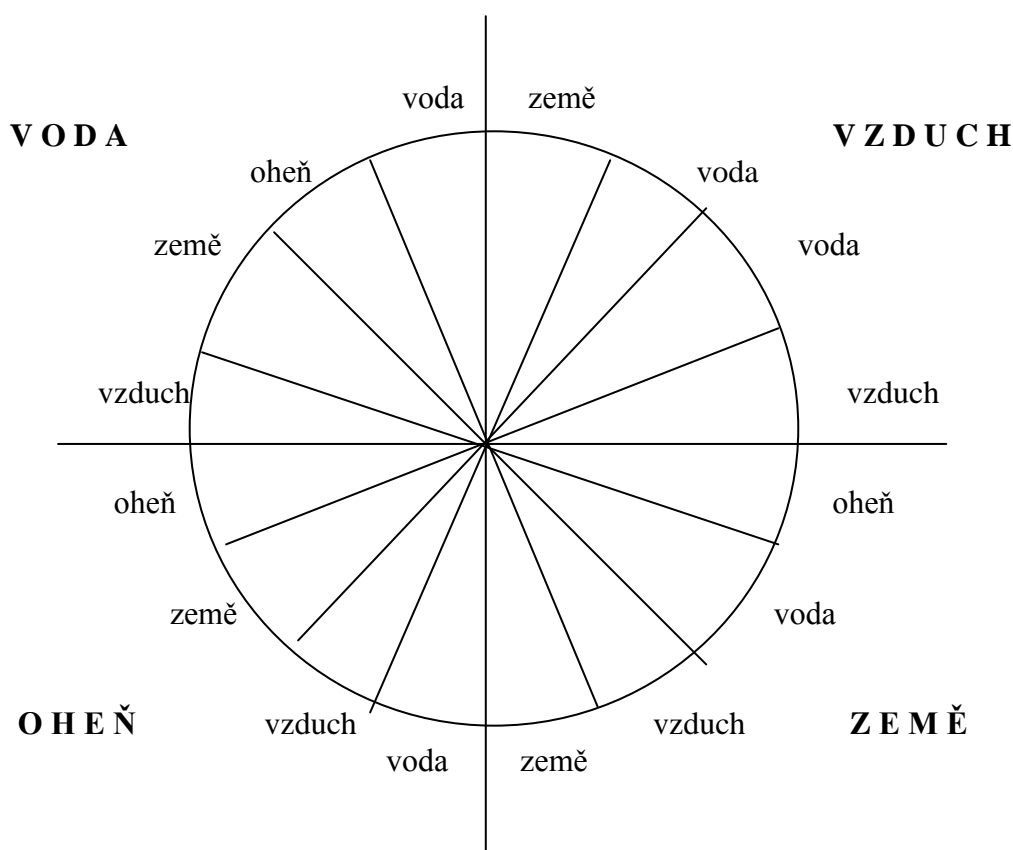

Když si vezmeme znamení Býka, tak první dvanáctina Býka je Býk. Druhá dvanáctina jsou Blíženci, atd.

Je nutné si uvědomit, že v každé části celku je znovu celek obsažen. Každé znamení přísluší nějakému živlu. Beran souvisí s živlem ohně, Byk souvisí s živlem země, Blíženci se vzduchem, Rak s vodou a znovu: Lev s ohněm, Panna se zemí atd. Máme pouze čtyři živly.

My si to zjednodušíme a nakreslíme si tento obrázek. Máme tu určitý celek, kterým jsme my (člověk). To je člověk, každý z nás. Z čeho se skládá člověk? I když jsem jeden, jsme současně čtyři.

Člověk:

Skládáme se ze čtyřech částí: oheň, země, vzduch a voda.

Oheň:

Nemohli bychom být člověkem, kdybychom neměli složku, která se jmenuje oheň. Oheň je náš Duch, naše Já. Když někdo vymezil tuto živlovou teorii kdysi dávno v minulosti, proč přibrazil našemu Duchu kvalitu ohně? Protože oheň je něco, co vytváří světlo a teplo. Když se člověk dostává do kontaktu se svým Duchem (s pravým Já), zjistíte, že je to někdo neskutečně horkého, přičemž horkost stoupá s pocitem Lásky. Když cítíte ve svém srdci Lásku, začnete hořet. A také (když se dostáváte do kontaktu se svým Duchem) ve vás začíná svítat. Je to něco tak světlého a zářivého, že v první chvíli uvidíte jen obrovské Světlo, které vás bude naprosto oslňovat, že ani neuvidíte lidskou siluetu tohoto Ducha. Proto není nic výstižnějšího než oheň, který je teplý a jasný a je to navíc něco moudrého, protože kde je moudrost, tam je světlo.

Problém je v jedné věci. Pro většinu lidí je pojem Duch něco abstraktního. Duch versus hmota, hmota je přece reálná, a Duch je něco neuchopitelného. Ale až začnete Ducha zažívat, zjistíte, že Duch je něco mnohem reálnějšího než hmota, je to tedy přesně naopak. Za těch sedm let, co se zde snažím nějak aktivovat lidskou mysl, stále říkám, že Duch je pocit sebe sama, pocit Já. Každý má pocit Já. Většinou ale člověk zažívá pocit Já bezděky, protože s Ním prochází celý život a cítí Ho neustále a nepřipadá jim to zajímavé. Většinou to, co máte dennodenně na očích, je pro nás nezajímavé, fádňá a nudné. Proto tomu člověk nevěnuje pozornost a snaží se ji přemísťovat na vše ostatní. Když ale na toto Já začneme cíleně zaměřovat svoji pozornost, s tímto Já se začne něco dít, protože toto Já začne vnímat, že člověk prokoukl a začne vás brát vážně. Začne vás vnímat jako partnera a protivníka zároveň, začne vás testovat. Tak udělá pár pokusů, aby si vás prověřil a začne manévrovat, uhýbat před vámi. Tím si vás testuje, zda jste dostatečně inteligentní, a když začne dělat kličky, bude vás zkoušet, zda jste schopni dělat tyto kličky s Ním. A pokud uvidí, že jste obdařeni danou inteligencí, která umí prohlédnout Jeho kličky, a pořád se Ho držet, tak Mu nezbývá nic jiného, než se Vám odevzdat. Odhalí se vám a jednou se dostanete do stavu, že už ani nebude možné, aby vám zmizel z dosahu vašeho vědomí. Zjistíte, že my zde hledáme sami Sebe! Cesta hledání Boha není jiná cesta než cesta nalezení Sebe sama.

Osobní příklad nalezení Sebe sama je třeba v Ježíši. Byla zde nějaká náboženství, která učí, že člověk musí sledovat nějakou autoritu, nějakého Boha, kterého musí uctívat a klanět se Mu. Najednou tam přijde nějaký muž, který začne o sobě tvrdit, že je syn Boží a říká, kdo vidí Mne, vidí Otce. Samozřejmě to Židé nemohli snést a neustále se Ho snažili nějakým způsobem odstranit a Ježíš se jich ptal: Co vám na Mně vadí? Protože se prohlašuješ za Syna Božího, to nám vadí. Ježíš se tomu divil: Cožpak ve vašem Písmu není napsáno: Cožpak nevíte, že Bohové jste? On jim jen svým osobním živým příkladem ukázal, že tuto myšlenku lze naplnit. To jim vadilo. Ten proces je hledání a nalézání Sebe sama. Nakonec zjistíte, že je to velice jednoduché. Máte dvě možnosti: Buď se intenzivně přilepíte na svůj mozek, který je do určité míry hlavní nástroj tohoto těla, a když se přilepíte svým Já k mozku, vnímáte se naprosto jednoznačně, že jste fyzická bytost, která je úzce limitovaná. Tím, že jste hodně limitováni, je samozřejmě větší náběh na průsery. V tomto stavu se nachází většina lidí. Existuje však druhá alternativa, kdy se svým Já od mozku odpojíte a přimknete se k Tomu, kým opravdu jste a v tu chvíli zažijete, že najednou z hlavy sestoupíte do hrudi a tam se budete snažit jít hodně hluboko a tak zjistíte, že se tam nachází ten lepší Člověk, který jsem Já. Tento pravý Člověk je skutečný. Zjistíte, že celou to dobu jsme duchové a nacházíme se v duchovním světě. Do této reality jsme poslali svůj fyzický nástroj, přes který se snažíme v tomto světě něco zrealizovat, ale hlavně přes tento nástroj vyvíjíme svoji mysl. My jakožto živá entita jsme neustále duchové, kteří neustále sídlí v duchovním světě. Nejsme jako nějaký beztvary obláček, ale jsme normální duchovní bytosti, které mají lidskou podobu. To je oheň, náš Duch jakožto nejdůležitější složka naší bytosti, je to náš Život sám, naše pravá identita. Následuje živel země.

Země:

Země představuje naše vnější tělo. V situaci, ve které nyní jsme, živel země představuje naše fyzické tělo, z masa a kostí. Tedy tělo, vytvořené z materiálu této planety. Až opustíme toto tělo a octneme se v jiném světě, také budeme mít tělo se vším všudy (akorát jiné, jemnější podstaty). Bez těla bychom nebyli schopni se projevovat navenek, což je důležitá věc. Díky tomu, že máme tělo, můžeme existovat jako samostatné jednotlivé fyzické bytosti. Kdybychom neměli fyzické tělo, spojíme se v jeden celek a jsme jednou bytostí. Bez hmoty (fyzického těla) bychom nemohli nikdy být samostatní. Hmota je o rozčleňování, o samostatnosti.

Vzduch:

Vzduch je o naší mysli. Mysl není jen o tom mít v sobě nějaké myšlenky, ale její hlavní význam je v tom, že si začínáme uvědomovat, že se věci navzájem od sebe odlišují a že mají odlišné kvality. Díky tomu jsme schopni nalézat mezi nimi vztahy. Tím, že existuje možnost, že můžeme myslet a vidíme odlišné kvality, nám to umožňuje se měnit. Když vidím nějakou odlišnou kvalitu, vyvolává to ve mně zájem se k této kvalitě přiblížit. Bez mysli bychom neměli možnost se vyvíjet a je dobré se vyvíjet a měnit. Tím, jak se vyvíjíme a měníme, život se stává pestrý a bohatý.

Voda:

Voda je o emocích. Tak jako země nám umožňuje skrze tělo být samostatné jednotky, tak to, že máme i svět emocí, znamená, že se můžeme s někým díky emocím spojovat. Teprve když se dostanou do hry emoce, cítíte, že je vám někdo sympatický a cítíte, že s ním chcete být, a pokud je vám někdo nesympatický, radši půjdete od něho pryč. Nosné téma emocí je spojovat či odpuzovat.

To, že člověk, i když je jeden, má tyto čtyři složky (Ducha, tělo, mysl a emotivitu), tak aby člověk poznal Boha a našel sám Sebe, tohoto procesu se musí zúčastňovat všechny tyto čtyři složky, protože všechny tyto čtyři složky vytvářejí vás. Kdyby jedna z těchto čtyř složek odešla, přestanete existovat. Každá tato složka se tohoto procesu účastní, ale jiným způsobem. Pokud to člověk neví, tato cesta buď nikam nevede, anebo se potom člověk postupně metodou pokusů a omylů k tomu dostane a bude vědět, jak to má vše sladit. Právě proto, že ve zvěrokruhu je to krásně ukázáno, máme možnost si toto vše vědomě poskládat a ujasnit si to.

To, co jsem aplikoval, že vše souvisí se vším a že v každé části je celek a v celku je každá část, nechci to komplikovat dělením na dvanáct znamení, ale zde nám stačí jen tyto čtyři záležitosti: Duch, tělo, mysl a emoce.

Oheň je náš Duch. Ale protože je oheň pouze jedna část celku, který se nazývá člověk, a v této části musí být obsažen celek, i tento oheň má čtyři části. První část je zase oheň, druhá část je země, třetí část je vzduch, čtvrtá část je voda.

Země má také čtyři části: První část je opět země, druhá část je vzduch, třetí část je voda a čtvrtá část je oheň.

Vzduch má tyto čtyři části: První část je vzduch, druhá část je voda, potom je oheň a nakonec je země.

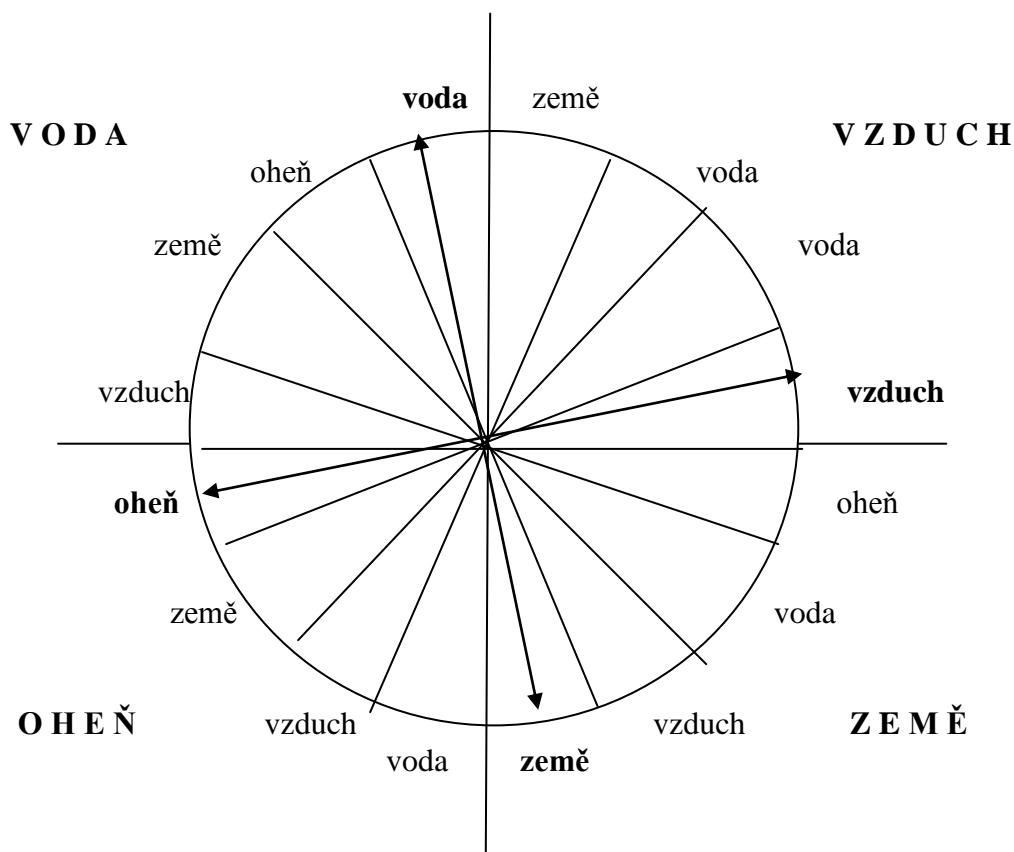
Voda začíná vodou, potom je oheň, země a vzduch. (viz obrázek výše).

Bůh byl první člověk. Člověk se skládá ze čtyř částí: A sice: má svoje Já, svoje tělo, svoji mysl a svoji emotivitu, ale tento člověk sebe uvádí do čtyř různých působností.

Bůh - OHEŇ:

Oheň je naše Já. Je to to, co věřící nazývají Bůh. A protože tento Duch má čtyři podoby, v určité fázi se tento Duch spokojí se svojí ohnivou podobou, to znamená, že Bůh si uvědomuje pouze sám sebe, že Já jsem Já a nic jiného Mne nezajímá. V tuto chvíli se tento (vnitřní kříž, viz obrázek) kříž pootočí:

Jestliže se Bůh udržuje v poloze, že je zaměřen na svoji ohnivou složku, Bůh se nachází v situaci, že Já jsem Já, oheň, a to je pro Mne nyní prioritní prožitek.

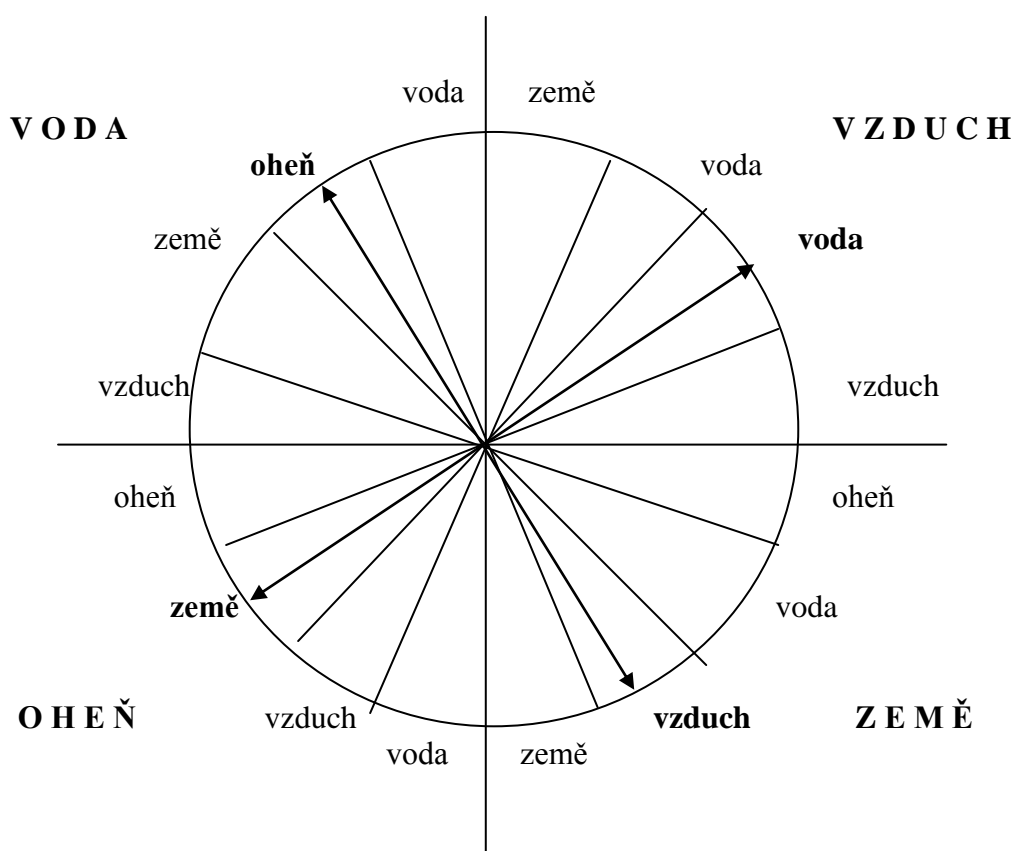
V tu chvíli se stane ve zbývajících složkách toto: Vzduch - naše mysl se zaměří sama na sebe, kdy mysl si uvědomuje jen svoji mysl a zaobírá se jen svými myšlenkovými obsahy. Země se také zaměřuje jen na sebe samotnou, čili fyzické vědomí uvědomuje pouze fyzický svět. Emotivita je zaměřena jen na svoji emotivitu. Jinými slovy. Bůh si uvědomuje sebe, mysl si uvědomuje pouze sebe, emotivita se zaměřuje na své vlastní obsahy a tělo se zaměřuje jen na fyzický svět. To byla etapa, která také v lidstvu proběhla. Tak to bylo, dejme tomu, v ráji. To byl stav na zemi, kdy existovali lidé, kteří byli v naprostém prožitku, že Já jsem Bůh. Uvědomovali si, že Já jsem Bůh, že mysl je mysl, emotivita je emotivita a tělo je tělo. Tito lidé si uvědomovali svoji vlastní Božskost. Kolik je Bohů? Jeden. Tito lidé se zažívali jako jedna Bytost, která se projevuje mnohými způsoby. To je to samé jako když máte jedno tělo, které sestává z milionů buněk, ale stále se vnímáte jako jedno tělo. To je ten důvod, proč v druhé kapitole Genesis je napsáno: *Není dobré, aby Adam byl sám. Adam nebyl jeden člověk. Adam byl určitý duchovní stav lidstva.*

Každá z těchto čtyřech poloh odpovídá určitému rozpoložení Boha a tím pádem určitému stavu lidstva. V první kapitole Genesis je psáno: *I učiníme člověka k obrazu svému, muže a ženu stvoříme jej.* V první kapitole stvořil muže a ženu a ve druhé kapitole říká: *Není dobré, aby byl Adam sám?* To nemá logiku. To byl stav, kdy si Bůh plně uvědomoval sám sebe a

všichni lidi, kteří existovali, si uvědomovali svoji vlastní Božskost a tím pádem si všichni uvědomovali, že jsou jedna Bytost. A pokud si uvědomujete, že jste všichni jedna Bytost, je tam nějaký prostor pro sobectví? Není. Pokud vnímáte jiného člověka jako sám sebe, akorát v jiné podobě, tak vše, co se odehrává jemu, se odehrává mně.

Bůh – ZEMĚ:

Po určité době tohoto duchovního stavu se naše Já (Duch) zaměří na zemi: tento Duch se nespokojuje s tím, že si uvědomuje sám sebe, ale chce se nějakým způsobem zviditelnit navenek. Chce být projevený ve světě, to bude pro něj dominantní. Ať nějakými idejemi či skutky, ale chce se zviditelnit.

Když se chce naše Já zviditelnovat ve světě, říkal jsem, že to znamená původní jednotu rozčleňovat na samostatné jednotky. Bůh najednou ucítil, že chtěl, aby z jednoho Boha vznikali další Bohové.

Bůh tak přešel do jiné duchovní fáze a začal se rozčleňovat jakoby na další, samostatné Bohy. Automaticky ve zbývajících složkách muselo dojít také k určité změně. Zajímavé je, že na emoční úrovni došlo k tomu, že emotivita se zaměřila na oheň. Oheň je prožitek Ducha. V první fázi se emotivita zaměřila na své vlastní obsahy (emoce), ale v této druhé fázi se emotivita zaměřila na vycit'ování Ducha. V této fázi toto nové duchovní lidstvo se na emoční úrovni zaměřilo na vycit'ování Ducha, nemuseli přemýšlet (protože Duch je nositelem Pravdy, Moudrosti a Lásky) nad tím, co je to Dobro či Pravda, oni to cítili.

Země se soustředila na vzduch. Jejich tělesné vědomí se zaměřilo na svět myšlenek. Tito lidé vědomě dokázali pracovat se svojí myslí a začali ji vědomě používat.

V jejich mysli (vzduchu) se zaměřili na vodu – emoce. Tito lidé byli svojí myslí zaměřeni do svého nitra.

Duchovní význam příběhu o Noem (jak popisuje E. Swedenborg v knize Tajemství nebeská):

V této souvislosti bych vám něco přečetl z první knihy Emanuela Swedenborga **Tajemství nebeská**, kde popisuje a vysvětluje symbolismus a duchovní význam Starého a Nového Zákona. nemáme mnoho času to číst celé a ani bych to nechtěl číst celé, protože pro mnoho lidí by to bylo nezajímavé, ale jen chci naznačit, že Bible je pro normálního člověka absolutně k nepochopení, protože pokud nemáte aktivovaného Ducha, nemůžete tomu nikdy rozumět.

Když se Duch vyvíjí a zaměřuje se na určitou polohu, automaticky se to musí projevit ve zbývajících složkách tak, že daná složka musí změnit svůj modus (působení).

Všichni jistě znáte příběh o Noem ze Starého Zákona (potopa, vybudování archy atd.) Když si začnete číst **šestou kapitolu z první knihy Genesis**:

I stalo se, že se člověk počal množit na tvářích půdy a dcery se jim zrodily.

A vidouce synové Boží dcery člověka a že jsou dobré, brali si ženy ze všech, které si vyvolili.

I řekl Jehova: Nebude se Duch můj dále seřizovat člověkem, protože tělo jest, i bude dnů jeho 120 roků.

Nefilim byli na zemi v oněch dnech, a zvláště když synové Boží vešli k dcerám člověka a ony jim rodily, toť ti silní, kteří odedávna byli muži, kteří byli muži jména.

I viděl Jehova, že rozmnožilo se zlo člověka na zemi, a všechna tvárnost myšlenek jeho srdce jest pouze zlá, a z každého dne.

A litoval Jehova, že učinil člověka na zemi a bolest měl v srdci svém.

I řekl Jehova: Setru člověka, kterého jsem stvořil s tváří půdy od člověka až do zvířete až do plazů, až do ptáka nebes, neboť lituji, že jsem jej učinil.

A Noah našel milost v očích Jehovy.

Pozn: Text kralický z roku 1613:

Kapitola 6 (První Mojžíšova)

Zlost lidská se na světě rozmohla, Bůh nad tím naříkal a dělati koráb rozkázal.

Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi, a dcery se jim zrodily,

2 Že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali.

3 Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnadniti duch můj se člověkem na věky, protože také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvaceti let.

4 Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Boží ke dcerám lidským, ony rodily jim. To jsou ti mocní, kteříž zdávna byli, muži na slovo vzati.

5 Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké tanutí a myšlení srdce jejich nebylo než zlé po všecken čas,

6 Litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest měl v srdci svém.

7 tedy řekl Hospodin: Vyhladím ze země člověka, kteréhož jsem stvořil, od člověka až do hovědí, až do zeměplazu, až i do ptactva nebeského; nebo líto mi, že jsem je učinil.

8 Ale Noé našel milost před očima Hospodinovýmá.

Tak je to ve Starém Zákoně napsáno. Emanuel Swedenborg podrobně rozepisuje, co to všechno znamená:

Zde se pojednává o stavu člověka před potopou. U člověka, kde byla církev, počaly vládnout náruživosti, žádostivosti a chtíče, což jsou ty dcery lidské. Dále, že se svými žádostmi spojovaly nauky víry a tak se posílily ve zlu a v nepravdách, což značí, že synové Boží si brali ženy z dcer člověka. Poněvadž pak člověk již neměl nějakých pozůstatků dobra a pravdy, je předpověděno, že bude člověk jinak utvářen, aby mohl mít pozůstatky, což představuje číslo 120 roků. Ti, kteří snížili nauky víry do žádostí a chtíčů, jakož i ze sebelásky upadli nad jiné, do tvrdošíjné domýšlivosti a své velikosti, jsou nefili (obři). Proto nezůstanou chtění ani vycit'ování dobra a pravdy (jako třeba zde – voda, oheň, tedy oni nemuseli přemýšlet, co je dobro a pravda, ale oni to cítili, protože vycit'ovali oheň) - verš 5, který říká: I viděl Jehova, že se rozmnožilo zlo člověka na zemi a všechna tvárnost myšlenek jeho srdce jest pouze zlá, a z každého dne. Milosrdenství Páně se popisuje tím, že litoval a měl bolest v srdci. Tam vysvětluje, že Bůh nemůže litovat toho, co stvořil. V jiném obraze to je, že On cítil své milosrdenství: Zvali se takovými, že jejich žádosti a domýšlivost musel zničit. Verš 7, že proto, aby bylo zachráněno lidské pokolení, povstane nová církev, která se jmenuje Noe.

Potom to pokračuje dále: Toto jsou zrody Noovy. Noah byl spravedlivý a poctivý muž, ve svých pokoleních s Bohem putoval Noah. A zplodil Noah tři syny: Sema, Chama a Jáfeta. A země byla zkažena před Bohem a země byla naplněna násilností i viděl Bůh zemi a hle: Byla zkažena, poněvadž zkazilo všechno tělo cestu svou na zemi. I řekl Bůh Noemu: Konec všelikého těla přišel přede mne, neboť naplněna je země násilností od tváří jejich. A hle: Zkazím je se zemí. Udělej si archu ze dřeva gofer, s komorami učiň archu a zatěsniš ji uvnitř i zevně smolou a takto uděláš ji tři sta loktů délky a 50 loktů atd...

9. Tito jsou příběhové Noé: Noé muž spravedlivý, dokonalý byl za svého věku; s Bohem ustavičně chodil Noé.

10 Zplodil pak Noé tři syny: Sema, Chama a Jáfeta.

11 Ale země byla porušena před Bohem, a naplněna byla země nepravostí.

12 Viděl tedy Bůh zemi, a aj, porušena byla; nebo bylo porušilo všeliké tělo cestu svou na zemi.

13 Protož řekl Bůh k Noé: Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; z té příčiny, hle, zkazím je se zemí.

14 Učiň sobě koráb ze dříví gofer; příhrady sděláš v tom korábu, a olejuješ jej vnitř i zevnitř klím.

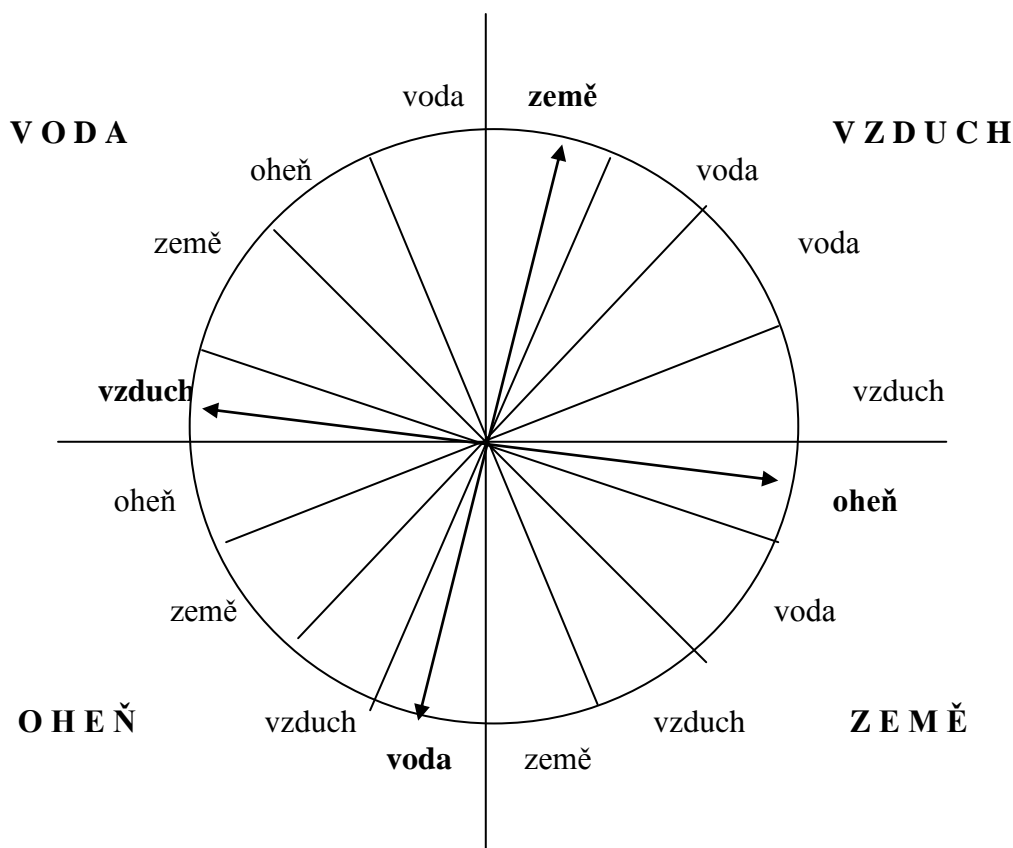
15 A na tento způsob uděláš jej: Tři set loktů bude dlouhost toho korábu, padesáti loktů šířka jeho a třicet loktů vysokost jeho...

Zde se pojednává o stavu církve, zvané Noah, před jejím znovuzrozením. Popisuje se člověk této církve, co schopný znovuzrození, že však z ní povstaly tři druhy nauk, jimiž jsou

Sam, Cham a Jáfet, že z nejstarší církve pozůstalý člověk nebyl schopen znovuzrození pro své příšerné sebezpyčování a různé cítění, jimiž se zcela zničil, avšak člověk církve, zvaný Noach, který je popisován, nebyl takový atd. Tedy E.S. popisuje úplně něco jiného než to zní v doslovném slova smyslu, opravdu se zde popisuje duchovní vývoj lidstva, což je zde znázorněno i ve zvěrokruhu.

Já to nyní zkrátím a přeskočím do té polohy, ve které jsme jako lidstvo nyní:

Bůh – VODA:

To je fáze, kdy naše Já (oheň) se zaměřilo na vodu. Naše Já (Duch) má principiální potřebu se zažívat ve čtyřech polohách. V první poloze chce mít Já polohu, kdy ON je ON. Ve druhé poloze má naše Já potřebu se projevit navenek. V další poloze je vzduch (naše mysl), což znamená, že Bůh má potřebu se zažívat ve stavu, kdy je pro člověka partnerem a nyní je lidstvo v té poloze, kdy oheň prožívá čtvrtou složku, což je voda.

Voda je svět emocí. Je to opak země (to, co si uvědomujeme navenek), tedy niterný svět, v nás. V této poloze můžeme dojít k tomu, že Bůh sídlí někde tak hluboko v nitru, že si jej člověk přestane uvědomovat. To je ten důvod, proč dnes jakoby Bůh ani nebyl. Účelem emocí je vytvářet spojení, jsou to emoce, které vás dokážou k někomu přitáhnout. Kdyby muž necítil nějaké emoce k ženě (a naopak) nikde se nemůžou spojit. Naše Já se chce takto zažívat někde uvnitř a někdy tak hluboko v nitru, že člověk není schopen tak hluboko sestoupit do své bytosti a ztrácí kontakt s Bohem a neexistuje pro něj. Voda ale spojuje. Kupodivu, že zde

v této fázi, kdy hrozí, že Bůh by jako kdyby zmizel a schoval se před člověkem, současně existuje obrovský potenciál po spojení člověka s Bohem a může dojít k takovému spojení, že Bůh a člověk se spojí a vznikne to, co se nazývá Bohočlověk. Je to paradox. Právě proto není náhoda, že před 2000 lety zde přišel jeden člověk, který ukázal, že takové spojení je možné. Člověk se opravdu může dostat do situace, kdy řekne: Já a Otec jedno jsme. On to svým osobním příkladem dokázal a celých 2000 let měl sloužit jako inspirace pro každého člověka, aby Ho následoval v tomto procesu, aby se Bůh spojil s člověkem. Ježíš zde nebyl proto, aby Ho někdo uctíval jako syna Božího. Ježíš zde byl proto, aby se naplnila tato fáze (poloha), aby se spojilo božské s lidským. Aby k tomu mohlo dojít, zbývající tři složky musí začít fungovat specifickým způsobem.

Podívejme se, kde je země. Země představuje tělesného člověka. Fyzické tělo nás obdarovává vnějším tělesným vědomím. Na co se v této fázi musí zaměřit tělesné vědomí? Na oheň. Každý člověk v této duchovní etapě, která pomaličku končí, se má svým fyzickým vědomím zaměřit na prožitek svého Já (Oheň je Duch, je to pocit Sebe sama.) To se děje a je to patrné obzvláště v západní civilizaci. Typický příklad jsou Američané, kteří jsou obdařeni silným sebevědomím. To je ale v pořádku. V této poloze, kdy Duch může být naprosto neznámý, kdy nikdo o Něm neví a současně je tu možnost spojení, kdy vzniká Bohočlověk, tak Bohočlověk nemůže nikdy vzniknout, pokud nejste schopni svým tělesným vědomím si uvědomovat prožitek svého vlastního Já.

Aby to bylo srozumitelné: Má květinka fyzické vědomí? Má, kdyby ho neměla, netřepala by se, když ji chce někdo utrhnout. Má zvíře tělesné vědomí? Taky má. Ale je schopna rostlinka či zvíře si uvědomovat Oheň, své Já? Není. UVědomte si, že i fyzické tělesné vědomí se vyvíjí a toto fyzické vědomí se musí vyvíjet až po takový stupeň, že je schopno si uvědomovat své Já. myslím si, že každý průměrný Evropan a člověk této planety (hlavně západní části) vnímá svoje Já. Ale vnímání svého Já se může zvrtnout ve dvě extrémní polohy, tak jako ve fázi Ducha mohou být dvě extrémní polohy, buď pro mne neexistuje, anebo dojde ke spojení. Každý si uvědomuje už na fyzické úrovni svoje Já, ale někdo toto Já dává do spojení se svým fyzickým tělem a myslí si, že pocit Já je to samé jako pocit těla a dokonce si lidé myslí, že přímo masité tělo vytváří pocit Já a z těchto lidí se potom stávají velcí egoisté. To, co prospívá jejich tělu a co dělá dobře jejich tělu, to dělá dobře jim. Takoví lidé jsou neskuteční sobci. Anebo je zde člověk, který nejenom že svým vědomím došel tak daleko, že si uvědomuje svoje Já, ale má i pochopení, že toto Já nevzniká z těla, ale ví, že toto Já sídlí někde uvnitř. Takový člověk musí být ochoten (alespoň čas od času) toto Já odebrat fyzickému tělu a prožívat Ho tam, kde opravdu sídlí. My tak musíme dokázat toto Já odpojit od mozku a umístit Ho tam, kde je jeho skutečný domov, což je hluboko v hrudi.

Když večer usínáte, co se děje? Vaše Já sestupuje z mozku do hrudi, tam se zastaví a začne se stabilizovat, vznikají příjemné pocity, vaše Já se začne propadat do hrudi a najednou se octnete v jiném světě. Pro většinu lidí, když jejich Já opustí mozek, to znamená, že ztratí vědomí, protože nejsou schopni sami Sebe zažívat jinak než ve spojení s mozkem a tím pádem v kontaktu s vnějším světem. Ale kdyby byli schopni být zaměřeni na Já a nekladli si ve své mysli omezení, že toto Já může existovat pouze ve spojení s mozkem, tak i kdyby toto Já zůstalo samo, tak budou schopni s ním být v kontaktu. Pak zjistíte, že toto Já umí fungovat i bez mozku. Ale když se Já odpojí od mozku a jste schopni s ním držet krok, tak toto Já vás převede do úplně jiného světa.

Nespavost je dána pouze jednou věcí: Nejste schopni svoje Já odpojit od mozku.

Aby došlo ke stavu Bohočlověk, musí každý člověk být ve fyzické rovině schopen si uvědomovat svoje Já. To každý průměrný člověk už umí. Akorát musí mít to správné pochopení, že toto Já, které si uvědomuje, není vytvářeno masem, ale sídlí to někde uvnitř a

člověk musí být ochoten čas od času toto Já umísťovat tam, kde opravdu sídlí. Pokud člověk nemá správné pochopení, bude mít toto Já jen ve spojení s tělem a stává se z něj těžký egoista.

Na vzdušné úrovni, ve světě myslí se musí mysl zaměřit na zemi, to znamená, na vnějšek. Když člověk chce vnímat Boha někde uvnitř, tak naše mysl musí být zaměřena do vnějšího světa a proč? Kdo si má zde uvědomovat Boha? Naše tělesné vědomí. Zvířata a rostliny nejsou schopny si uvědomovat Já. My bychom to také neuměli, kdyby naše mysl nebyla orientována do vnějšího světa. Tím, jak se naše mysl orientuje do vnějšího světa a chce vnějšímu světu rozumět a poznávat ho, má to zpětný dopad na naše vědomí, které roste a sílí. Kdybychom se nezaobírali vnějším světem, nemohlo by ani dojít k tomu, že jak mysl dostala za úkol se zaobírat v první řadě vnějším světem, tak došlo k tomu, že si začala budovat v první řadě svůj orgán – mozek, takže došlo k rozvoji předního mozku, kdy se začala rozvíjet racionální mysl a tím, jak se rozvíjel přední mozek a racionální mysl, se vyvíjelo naše vnější vědomí, které díky rozvoji mozku bylo schopno zachytit toto Já. To je důvod, že se mysl musí zaobírat vnějškem, kdy dochází k rozvoji racionální mysli a tím pádem dochází k rozvoji předního mozku a tím pádem se rozvíjí naše tělesné vědomí, které je schopno vědomě zachytit toto Já.

Problém je v tom, že zde existuje nebezpečí, že v této fázi člověk ustrne a zůstane v poloze, kdy se svojí myslí bude zaobírat jen vnějškem. Tak se svět stane navýsost racionální. UVědomte si, že kdyby se mysl nezaměřovala v první řadě na vnější svět, nemohlo by dojít k rozvoji racia a tím pádem by se vědomí nedostalo na takový stupeň, až je schopno zachytit Já.

Na emoční úrovni se musí emoce zaměřit na vzduch, čili na naši mysl. To jsou zajímavé kombinace, uvědomte si, že normální člověk vůbec nerozlišuje svoji emoční, mentální, duchovní či fyzickou složku. Ale nyní v rámci určitého duchovního stavu je nutno na každé této jednotlivé složce nějak fungovat. Jinak se určitá poloha Boha nenaplní. Proč se musí dnešní člověk na emoční rovině zaměřit na myšlenky? Duchovní skutečnosti jsou neuchopitelné pro racionální mysl. Samozřejmě byl rozvoj racionální mysli důležitý a vysvětlili jsme si, proč. Ale co se týče duchovních věcí, není to schopna pochopit, to můžete udělat jen tím způsobem (a důkazem jsou různé společnosti, Jehovisté, Adventisti, protestanti, kteří se navzájem nesnášejí, protože každý svým raciem přesně pochopil, co je to Bůh a chce to každému vysvětlovat atd.). Můžete komunikovat se svým Já – s Bohem, ale to se vám podaří jen díky tomu, že se vaše emoční složka zaměří na mysl a vaše emotivita tak bude procitňovat vaše myšlenky, protože teprve skrze citění jsme schopni sobě vnímat, která myšlenka má pravdu a která ne. To můžete jedinečně vycítit! Nehleďte na to, jestliže v této fázi je důležité, aby si fyzický člověk uvědomoval své Já, a tam hrozí nebezpečí, kdy člověk bude své Já spojovat se svým masem a tím se může stát z něho egoista, tak právě proto jako protiváha je emotivita, která vycitňuje mysl. To znamená, že bychom měli své myšlenky hluboce procitňovat. Mysl je vědomí odlišnosti. Tím, že člověk začne vycitňovat svoji mysl a myšlenky, měl by zažívat stav, kdy to jsem Já a kdy to nejsem Já. Kdybyste opravdu začali svojí emotivitou procitňovat svoji mysl, tak když by se někdo dotknul vašeho těla, měli byste mít pocti. To nejsem Já. A když by se někdo dotknul vašeho srdce, hned byste začali cítit: To jsem Já. Začali byste vnímat, že pravda je přesně naopak. Já vůbec nejsem ten, kdo je masitý, ale jsem Ten, kdo je v srdci.

Je dobré si uvědomit, že tyto čtyři složky existují, že každá má svoji specifickou roli, která je stejně tak důležitá jako zbývající tři a že v každém rozpoložení Ducha musí ta duchovní složka fungovat svým specifickým způsobem.

Toto je taková nástavba. Vlastní praxe je mnohem jednodušší. Každý člověk má naprosto neotřesitelnou jistotu a konkrétní reálný pocit Já existují. Pokud mysl nepochopila podstatu

problému a myslí si, že pokud je zde tělo, tak existuje, tak to je myšlenka. A co když ti tělo vezmu? Budeš existovat? Řekneš: Nevím, možná ano, já nevím. Ale to tělo má také svoji emotivitu, vytváří pocit hladu, pocit žízně, tepla, chladu atd., ale v žádném případě nevytváří pocit Já existuji. Tělo má velice omezené emoce. Pociť Já existuji je naprosto reálný pocit, že Někdo existuje. Zkoumejte ten pocit. Když zachytíte tento pocit Já existuji, všimněte si, že tělo není vůbec ve hře. Ptejte se: A kdo je to ten, kdo existuje? No přece Já. Takže vy jste toto Já. Jestliže toto Já prostoupí mozek, spojíte toto Já s fyzickým tělem a budete zažívat, že to, co neodehrává s tělem, se odehrává Mi. Budete mít pocit, že jestliže tělo nebude, tak nebudu ani Já. Vaše Já ve spojení s mozkem je z duchovního hlediska stav satana. Vidíte, že je všechno jenom hmota. Ale **jestliže se naučíte toto Já odpojit od mozku, a větší část tohoto Já uchopíte a vtáhnete ho do hrudi a necháte ho tam propadnout, najednou začnete mít pocit, že před vaším vnitřním zrakem začne svítat a začne narůstat teplo, prožitek příjemného pocitu v hrudi a jestliže to budete zažívat jako živý pocit někoho konkrétně opravdu existujícího, ucítíte, že se chce v hrudi zhmotnit živá Bytost. A kdo bude tou živou Bytostí? Budete to Vy, kteří jste si mysleli, že žijete někde v Ostravě, budete „zbaveni“ svého fyzického těla, které necháte zatím někde stranou, a tím, že budete zbaveni fyzického těla, najednou se budete chtít ukázat své mysli v nové podobě, která je mnohem úžasnější, než je podoba vašeho fyzického těla.**

Pak se z posluchače stává někdo, kdo bude i chápat, že je to Ten, kdo inspiroval tyto myšlenky, ale o to nejde. Hlavně se začnete zažívat, že jste neskutečná a mimořádná Bytost. Vaše totožnost zůstane stejná. Ten, který žil v Ostravě bude tentýž, který žije v nebi. Ale v Ostravě jsem vypadal takto, uvažoval takto. Když se dostanu do nebe, budu to pořád stejné já, ale budu úplně jinak cítit, uvažovat a jinak vypadat, ale budu to stále totéž Já.